

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului Secrieru Grigore și de către avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului Antonciuc Anatoli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, în privința inculpaților

Antonciuc Anatoli xxx, născut la xxx, originar și domiciliat xxx;

Secrieru Grigore xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.07.2016 – 22.01.2018;

Instanță de apel: 15.02.2018 – 13.02.2019;

23.10.2019 – 20.01.2021;

Instanță de recurs: 24.04.2019 – 10.09.2019;

23.03.2021 – 31.05.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 22 ianuarie 2018, Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore au fost achitați de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. De către organul de urmărire penală, Antonciuc Anatoli a fost învinuit că, în una din zilele lunii octombrie 2012, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, de comun acord cu Secrieru Grigore, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului de proprietate a lui Secrieru Grigore asupra cotei de teren agricol cu număr cadastral xxx, situate în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, știind cu certitudine că, această cotă de teren aparține lui Secrieru Marina, a introdus date vădit false despre proprietarul terenului în conținutul titlului de

autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.xxx, document oficial, care acordă dreptul de proprietate asupra terenului, astfel confecționând titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.xxx fals, act, care i-a acordat dreptul de proprietate lui Secrieru Grigore asupra acestui lot de teren agricol.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Antonciuc Anatoli în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal - confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.

De către organul de urmărire penală, Secrieru Grigore a fost învinuit că, în una din zilele lunii octombrie a anului 2012, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, de comun acord cu Antonciuc Anatoli, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului său de proprietate asupra lotului de teren agricol cu număr cadastral xxx situat în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, știind cu certitudine că această cotă de teren aparține surorii sale Secrieru Marina, a introdus în conținutul acestui document date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat, astfel confecționând în așa mod titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.xxx fals, act, ce reprezintă prin sine un document oficial, care i-a acordat dreptul de proprietate lui asupra acestui lot de teren agricol.

Ulterior, deținând acest document fals, continuându-și acțiunile criminale în vederea realizării lotului de teren cu număr cadastral xxx, situat în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, la 22 octombrie 2012 a prezentat acest titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare, notarului public, Leonid Tatian, astfel, folosind acest document fals în scopuri personale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Secrieru Grigore în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal - confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În motivarea apelului procurorul a făcut referire la următoarele:

- martora Sofieț Valentina a menționat, că a avut discuție cu inculpatul Antonciuc Anatoli, care deținea funcția de primar al comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, referitor la cota de teren ce trebuia să-i revină lui Secrieru Grigore, dar ea nu-și amintește dacă acest lucru a avut loc în anul 2008;

- prima instanță „a uitat” și nu a dorit să dea o apreciere unor probe, care indiscutabil combat afirmația făcută de instanță în pct.68 al sentinței contestate, precum și nu și-a motivat poziția sa de inadmisibilitate a acestor probe sau de ce a respins aceste probe;

- declarațiile martorilor Bulban Ion și Rotaru Nadejda, care au fost identice atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată;

- prima instanță a ignorat și proba materială anexată la dosar, care a fost examinată la etapa corespunzătoare a cercetării judecătorești și anume certificatul eliberat de OCT Fălești la 23.04.2010, ce atestă că proprietar a lotului de teren cu

număr cadastral 4330112240 din extravilanul comunei Fălești Noi, raionul Fălești este Secieru Marina. Partea acuzării consideră că, au fost prezentate probe suficiente, care demonstrează că fapta infracțională cercetată în prezenta speță a avut loc în perioada anului 2012 și nu în perioada anului 2008 cum invocă prima instanță în conținutul sentinței contestate;

- din învinuirea inculpatului Antonciuc Mihail, fiind descrise ambele semne ale laturii obiective a componentei de infracțiune incriminate lui Secieru Grigore (confeccionare prin prisma introducerii datelor false în textul documentului oficial și folosirea unui document oficial fals);

- declarațiile martorilor Bulban Ion și Rotaru Nadejda care au declarat „că în discuție cu inculpatul Secieru Grigore, acesta i-a asigurat că va hotărî problema lotului de teren a lui Secieru Marina”, martorul Sofieț Valentina care a menționat că potrivit documentelor existente în primăria comunei Fălești Noi raionul Fălești proprietara celor 21 de ari în extravilanul comunei era Secieru Marina și nu Secieru Grigore”, martorului Tatian Leonid care a menționat „că în calitate de notar public a mai avut cazuri de perfectare a tranzacțiilor în baza documentelor corectate de către administrația publică locală”, extrasul din registrul gospodăriilor și a deținătorilor lotului de teren din comuna Fălești Noi, raionul Fălești, care atestă că proprietara lotului de teren de 21 de ari din extravilanul comunei era Secieru Marina;

- certificatul eliberat de OCT Fălești la 23.04.2010 ce atestă că proprietar al lotului de teren cu număr cadastral 4330112240 din extravilanul comunei Fălești Noi, raionul Fălești, este Secieru Marina; copia deciziei primăriei satului Fălești Noi raionul Fălești, nr.13 din 23.03.1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, potrivit căreia în extravilanul comunei Fălești Noi, raionul Fălești a fost repartizat pământ lui Secieru Marina;

- inculpatul Secieru Grigori, nefiind subiect al repartizării loturilor de teren în extravilanul comunei Fălești Noi, raionul Fălești, în anul 1993, pe parcursul circa a 20 ani nu „a dorit” să-și refacă acest drept pretins lezat și numai după ce a fost sesizat de către martorul Bulban Ion și Rotaru Nadejda despre faptul, că lotul de teren al surorii sale, Secieru Marina, este de vânzare, cumpărător fiind primăria orașului Fălești, în timp restrâns decide prezentarea acestui lot către primarul comunei Fălești Noi, care informându-l repetat că nu are dreptul la acest teren după înregistrările din evidența primăriei, insistă la „corectarea acestui titlu” (ca unica soluție aparent legală ce îi permitea înregistrarea dreptului de proprietate pe acest imobil după el), după care imediat îl realizează prin perfectarea tranzacției de vânzare cumpărare la notarul public, Tatian Leonid;

- confeccionarea în opinia instanței este crearea unui nou document fals, iar în speță este vorba de modificarea conținutului unui document autentic, astfel pe caz lipsind acest sens, fiind admisă o interpretare extensivă defavorabilă a legii. Această poziție contravine și doctrinei dreptului penal, partea acuzării deja expunându-se asupra noțiunii de confeccionare a documentului oficial fals;

- prima instanță, ignorând completamente probatoriul prezentat de către partea acuzării a concluzionat, că inculpatul Antonciuc Anatoli la corectarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate pe numele lui Secieru Marina, a constatat prezența unei erori la eliberarea acestui titlu, de aceea în mod legal și nu arbitrar a schimbat numele proprietarului (deși nimic nu a indicat asupra acestei stări de fapt);

- prevederile art.38 alin.(3) al Legii cadastrului bunului imobile este aplicabilă speței în contextul în care cadastrul reprezintă un sistem automatizat de date despre

deținătorii imobilelor, caracteristicile acestora, etc., care se formează ca rezultat al prezentării documentelor primare ce atestă dreptul de proprietate asupra imobilului, deci este un produs final al procesării documentelor primare. În situația în care produsul final poate fi modificat într-o anumită procedură, ultima este aplicabilă și documentelor primare, care generează acest produs (principiul dacă se poate mai mult se poate și mai puțin). Mai mult ca atât, norma enunțată invocă o situație corectă când doar în cazul prezentei unei înțelegeri a ambelor părți a unui litigiu, poate fi legiferată decizia acestora de către o autoritate publică (cu titlu de exemplu tranzacția părților în proces civil; „împăcarea părților” în proces penal etc.).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul acuzatorului de stat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. **Procurorul**, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2019, a fost admis recursul declarat de acuzatorul de stat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, a fost admis apelul, casată sentința în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, Antonciuc Anatoli se liberează de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, Secieru Grigore se liberează de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest, dispoziția sentinței primei instanțe ce se referă la mijloacele materiale de probă, se menține.

7.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, cercetând multilateral, complet, obiectiv și apreciind totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele, instanța de apel, conform propriei convingeri, ajunge la concluzia că acțiunile lui Antonciuc Anatoli și Secieru Grigori se încadrează perfect în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar prima instanță a judecat superficial cauza dată, apreciind eronat împrejurările în fapt, iar ca rezultat a constatat greșit aspectele de drept, ce au dus la achitarea eronată a acestora, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de apel a indicat, că în conformitate cu art.20 alin.(1) și alin.(2) din Codul funciar, documentele ce confirmă drepturile deținătorilor de teren sânt: titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat de autoritățile administrației publice locale în cazul atribuirii de către acestea a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ – teritoriale ... Forma titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren se stabilește de Guvern.

Instanța de apel a opinat, că prima instanță neobiectiv a apreciat declarațiile

martorilor drept fapte ce confirmă nevinovăția inculpaților, selectând doar circumstanțele ce prevalează poziția părții apărării asupra poziției acuzării, nefiind luate în considerație totalitatea probelor acumulate pe parcursul procesului, nefiind efectuată coroborarea declarațiilor cu probele scrise din materialele cauzei, ci a parcurs la interpretarea în parte a unor secvențe din declarațiile martorilor.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărute împotriva confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii unor asemenea entități.

Totodată, pentru a fi încadrate acțiunile în baza art.361 Cod penal, documentul oficial trebuie să acorde drepturi sau să elibereze de obligații. În cazul dat, faptul corectării numelui din titlul de autentificare, a generat rapoarturi juridice, deoarece conform extrasului din registrul gospodăriilor și a deținătorilor lotului de teren din comuna Făleștii Noi, r-nul Fălești, se atestă că proprietar al lotului de teren de 21 de ari din extravilanul comunei era Secrieru Marina și nu Secrieru Grigore, după cum a statuat prima instanță.

Faptul dat a fost stabilit incontestabil, confirmându-se și prin certificatul eliberat de OCT Fălești la 23.04.2010 ce atestă că proprietar al lotului de teren cu număr cadastral 4330112240 din extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești este Secrieru Marina, informația din certificatul în cauză, coroborând perfect cu întregul probatoriu, precum și cu informația din copia deciziei primăriei satului Făleștii Noi, raionul Fălești, nr.13 din 23.03.1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, potrivit căreia în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, a fost repartizat pământ Marinei Secrieru.

Instanța de apel, a reținut că obiectul material al faptei infracționale prevăzute de art.361 Cod penal îl prezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Latura obiectivă a componenței analizate constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție intenționată, intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că confecționează, deține, vinde sau folosește documente oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, imprimantele, ștampilele sau sigiliile false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare și dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Analizând conținutul sentinței, instanța de apel, a considerat că prima instanță nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza sentinței adoptate versiunea și probele apărării, fără a fi supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate. La acest capitol, instanța de apel a menționat că prima instanță a reținut și a pus la baza sentinței adoptate declarațiile inculpaților.

Totodată, instanța de apel a menționat că, argumentele primei instanțe, precum că corectări în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.4330112240 a fost făcut numai de inculpatul Antonciuc Anatolii, contravine probelor examinate.

Astfel, în acest sens, au fost ignorate declarațiile martorilor Bulban Ion și Rotaru Nadejda, care au menționat că, în discuție cu inculpatul Secrieru Grigore,

acesta i-a asigurat că va hotărî problema lotului de teren a lui Secieru Marina, iar, potrivit declarațiilor martorului Sofieț Valentina, conform documentelor existente în primăria comunei Făleștii Noi, r-ul Fălești, proprietara celor 21 ari în extravilanul comunei era Secieru Marina și nu Secieru Grigore.

Conform extrasului din registrul gospodăriilor și a deținătorilor lotului de teren din comuna Făleștii Noi, r-nul Fălești, se atestă că proprietar al lotului de teren de 21 de ari din extravilanul comunei era Secieru Marina.

Potrivit copieii deciziei primăriei satului Făleștii Noi r-ul Fălești nr.13 din 23.03.1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, în extravilanul comunei Făleștii Noi, r-ul Fălești a fost repartizat pământ lui Secieru Marina.

Astfel, conform probelor examinate, instanța de apel a concluzionat că Secieru Grigore, nefiind subiect al repartizării loturilor de teren în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești în anul 1993, pe parcursul circa a 20 ani nu a dorit să-și refacă acest drept pretins lezat și numai după ce a fost sesizat de către martorul Bulban Ion și Rotaru Nadejda despre faptul că, lotul de teren a surorii sale, Secieru Marina, este de vânzare, cumpărător fiind primăria orașului Fălești. În timp restrâns decide prezentarea acestui lot către primarul comunei Făleștii Noi, care informându-l repetat că nu are dreptul la acest teren după înregistrările din evidența primăriei, insistă la „corectarea acestui titlu”, fapt ce rezultă implicit din titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu corectări nr.4330112240 din 01.09.2003 (f.d.35, Vol. I), ceea ce îi permite înregistrarea dreptului de proprietate pe acest imobil după el, după care imediat îl realizează prin perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărarea la notar, fapt confirmat prin copia contractului de vânzare-cumpărare din 22.10.2012 (f.d.76-77, Vol. I).

Prin probele examinate, instanța de apel a constatat coautoratul inculpaților, iar acțiunea infracțională a lui Secieru Grigore la „confeccionarea documentului oficial fals” a fost cea de punere la dispoziție a documentului oficial autentic persoanei publice, care în virtutea legii a fost în drept de a face corectări în titlu, însă după o procedură strict stabilită, cu prezentarea lui ulterioară unei autorități în vederea perfectării unor raporturi juridice civile, în speță vânzarea-cumpărarea, aceasta fiind unica soluție de legiferare a dreptului de proprietate în lipsa proprietarului autentic.

Invocările primei instanțe, precum că introducerea datelor false într-un document oficial nu poate fi calificată drept confeccionare a documentului, contravine doctrinei dreptului penal, or, prin confeccionare, în sensul art.361 Cod penal se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare. La caz, prin faptul, că s-a aplicat pe titlu semnătura și stampila primarului, suprimând cu o liniuță cuvântul „Marina” și indicând „Grigore”, s-a denaturat conținutul real al documentului, înlocuindu-se în mod arbitrar proprietarul terenului litigios.

Instanța de apel a notat că, nu au fost apreciate de către prima instanță nici declarațiile inculpatului Antonciuc Anatoli, care atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a menționat că, după efectuarea corectărilor i-a spus lui Secieru Grigore să se adreseze în instanța de judecată pentru a „legaliza” această corectare.

Rezumând cele menționate, instanța de apel constată că, soluția achitării lui Antonciuc Anatoli și Secieru Grigore a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație relevantă. Astfel, dispunând achitarea lui

Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore, prima instanță nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le verifica și aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, prematur le-a respins.

Ca urmare, instanța de apel a constatat că, prima instanță pripit a ajuns la concluzia achitării lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de prima instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

Rezultând din cele expuse, instanța de apel a reținut ca constatată comiterea de Antonciuc Anatoli a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu indicii: confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane, în următoarele circumstanțe: Antonciuc Anatoli, în una din zilele lunii octombrie 2012, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, de comun acord cu Secrieru Grigore, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului de proprietate a lui Secrieru Grigore asupra cotei de teren agricol cu număr cadastral xxx, situate în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, știind cu certitudine că, această cotă de teren aparține lui Secrieru Marina, a introdus date vădit false despre proprietarul terenului în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.4330112240, document oficial, care acordă dreptul de proprietate asupra terenului, astfel confecționând titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.4330112240 fals, act, care i-a acordat dreptul de proprietate lui Secrieru Grigore asupra acestui lot de teren agricol.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca constatată comiterea de Secrieru Grigore a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu indicii: confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane, în următoarele circumstanțe: Secrieru Grigore, în una din zilele lunii octombrie a anului 2012, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, de comun acord cu Antonciuc Anatoli, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului său de proprietate asupra lotului de teren agricol cu număr cadastral xxx situat în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, știind cu certitudine că această cotă de teren aparține surorii sale Secrieru Marina, a introdus în conținutul acestui document date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat, astfel confecționând în așa mod titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.xxx fals, act, ce reprezintă prin sine un document oficial, care i-a acordat dreptul de proprietate lui asupra acestui lot de teren agricol.

Ulterior, deținând documentul fals, continuând acțiunile criminale în vederea realizării lotului de teren cu număr cadastral xxx, situat în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, la 22.10.2012 a prezentat acest titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare, notarului public, Leonid Tatian, astfel, folosind acest document fals în scopuri personale.

Privitor la invocările apărării precum că, în cadrul urmăririi penale n-ar fi fost respectat termenul de trei luni de tinere a lui Secrieru Grigore în calitatea de bănuț, or, urmărirea penală a fost pornită "in personam" la 16.10.2015, acestuia înaintându-

se învinuirea abia la 21.01.2016, fapt ce în viziunea apărării ar duce la nulitatea absolută a probelor administrate la caz, instanța de apel a reținut următoarele.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, la 16.10.2015 de către organul de urmărire penală a IP Fălești a fost dispusă pornirea urmăririi penale pe faptul confecționării și folosirii titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren de două sau mai multe persoane, fiind recunoscut în calitate de bănuit la 26.10.2015, iar la 21.01.2016 de către organul de urmărire penală a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire a lui Secrieru Grigore în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut faptul că, modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit reglementate de art.63 alin.(1) Cod de procedură penală presupun în sensul Convenției „notificarea oficială din partea autorităților competente, privind suspiciunile referitoare la comiterea faptei penale.”

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat faptul că, în speța dată, apărarea eronat apreciază ordonanța de pornire a urmăririi penale drept un act care presupune „o notificare oficială, venită din partea autorităților competente”, or, nu au urmat careva repercusiuni importante.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că deși din momentul emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale și până la emiterea ordonanțelor de recunoaștere în calitate de bănuit au fost efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală, acestea nu au fost în măsura de a crea careva repercusiuni importante asupra situației inculpatului Secrieru Grigore, or acesta și-a continuat activitatea fără a fi supus unor restricții.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat, că de către organul de urmărire penală nu au fost admise careva încălcări a legislației în vigoare în momentul în care lui Secrieru Grigore i s-a înaintat învinuirea la 21.01.2016, el fiind recunoscut în calitate de bănuit la 26.10.2015, la caz termenul de 3 luni fiind respectat.

7.2. Pe de altă parte, deși a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpaților Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) CP, instanța de apel a conchis că inculpații urmează a fi eliberați de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest sens, instanța de apel a reținut că infracțiunea comisă de către Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore - prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit reglementărilor expuse la art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: ... 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Deci, la caz instanța de apel a stabilit, că Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore au comis fapta lor imputată, catalogată ca mai puțin gravă, în una din zilele lunii octombrie 2012, iar de la comiterea acestei infracțiuni au trecut mai mult de 5 ani.

În final, în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal în cauză, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore.

8.1. Avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului Secrieru Grigore, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8), 11), 12), 15), 16) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor din recurs se susține că, decizia nominalizată este ilegală, contradictorie, nemotivată și pasibilă casării integrale. La reluarea cercetării

judecătorești în instanța de apel potrivit modului pentru prima instanță, au fost cercetate pe viu doar unele probe ale acușării, în lipsa altora noi, în ansamblu cu declarațiile inculpatelor, vinovăția inculpaților nu a fost dovedită.

Potrivit cerințelor menționate în deciziile CEDO, la judecarea cauzei prin decizia din 20.01.2021, instanța de apel a pus la baza condamnării inculpaților declarațiile martorilor acușării, care nu au fost audiați pe viu, în contextul menționării aprecierii probelor prin prisma criteriilor legale de relevanță, concludentă, utilitate, veridicitate și coroborare reciprocă, nu s-a expus asupra constatrilor efectuate de către prima instanță în cadrul examinării episodului de comitere a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, relevanța concluziilor expuse de către prima instanță urmau a fi interpretate în favoarea inculpaților.

Avocatul mai relevă că, reieșind din circumstanțele constatate și anume - din faptul că instanța de apel a omis să se conformeze rigorilor legale privind audierea pe viu a martorilor acușării și aprecierea declarațiilor acestora, în prezența unei sentințe de achitare, precum și să combată constatările primei instanțe referitoare la lipsa elementului infracțiunii în cauză, pretinde că soluția instanței de apel de condamnare este ilegală, necesitând a fi casată cu menținerea sentinței de achitare deoarece apelul a fost greșit admis.

Totodată, corectările actelor administrative ce corespund informațiilor, Registrele primăriei de gospodărie și funciare, nu constituie falsificare, deci, consideră că nu a fost demonstrată latura obiectivă de falsificare.

Mai mult, nu a fost demonstrat nici faptul preinsei confecționării a actului, ori, s-a stabilit în ședința de judecată că rezoluția de modificare a executat-o primarul, care a fost competent și în drept sa corecteze acte administrative de tipul Titlului deținătorilor de teren care se eliberează doar de primărie, ori, conform art.42 Cod penal ambii inculpați nu pot să fie coautori, după cum nu au realizat latura obiectivă a preinsei infracțiuni.

De asemenea deși instanța de apel a încetat procesul penal pe motivul expirării termenului de prescripție, inculpatul Secrieru Grigore nu este de acord cu această soluție, nu recunoaște acușarea adusă, de aceea în privința ultimului urmează a fi menținută sentința de achitare. În acest sens, conform prevederilor art.8 al.(4) Cod de procedură penală, orice dubiu care nu poate fi înlăturat urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului. Acușarea nu a prezentat probe convingătoare că, corectarea actului administrativ, este un fals și că această corectare nu a fost în drept să o corecteze primarul - puterea executivă a administrației publice locale reieșind din cerințele Legii nr.436 din 28.12.2016 privind administrația publică locală, din contra, esența corectării corespunde adevărului și faptului constat în registrele primăriei, nu poate fi considerat un fals.

Instanța de apel a conchis contradictoriu și nemotivat că, prin hotărârea primăriei nr.13 din 23.03.1993, terenul litigios a fost distribuit lui Secrieru Marina, ori, această hotărâre la dosar nu este, iar potrivit Codului Funciar ultima nu a fost în drept să i se atribuie de 2 ori teren. Mai mult, în Registrul bunurilor imobile terenul dat a fost atribuit și înregistrat cu drept de proprietate lui Secrieru Grigore, fapt confirmat nu numai de inculpați, dar și de victima Secrieru Marina în prima instanță.

În altă ordine de idei, apărarea pretinde că, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or calitatea de bănuț în privința lui Secrieru Grigore expirase de drept la 01 februarie 2014, iar prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de bănuț abia la 23 decembrie 2014, apoi la 17

ianuarie 2015, i-a fost înaintată învinuirea, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

În final, a evidențiat că instanța de apel prin decizia din 20.01.2021 nu s-a expus destul de motivate pe marginea argumentelor semnalate de partea apărării, rămânând neauzite și insuficient de motivate.

8.2. Avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului Secrieru Grigore, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Apărarea consideră că, decizia instanței de apel din 20.01.2021 în cauza dată contravine prevederilor art.art.8, 100, 101, 389, 419 Cod de procedură penală și este contrară legii.

Avocatul menționează că, la examinarea apelului, de către partea apărării s-a invocat cu titlu de probe care confirmă că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii: „Titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu corectări nr.4330112240 din 01.09,2003; extrasul din Registrul bunurilor imobile; declarațiile martorului Tatian Leonid din data de 14.03.2017 ", însă instanța de apel nu a combătut în nici un fel probele prezentate de către partea apărării.

Prin urmare, apărarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apărarea inculpatului Antonciuc Anatoli, încălcări care sunt esențiale și încalcă drepturile și libertățile garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților.

Mai notează că, în apărarea inculpatului Antonciuc Anatolie, avocatul Iuri Frecăuțanu a argumentat că, „potrivit probelor cercetate se confirmă că, în momentul în care inculpatul Antonciuc Anatoli a introdus numele și prenumele lui Secrieru Grigore în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, după care a aplicat ștampila și semnătura, terenul cu nr. cadastral 4330112240 era înregistrat în registrul bunurilor imobile cu drept de proprietate după Secrieru Grigore, fapt confirmat prin extrasul din registrul bunurilor imobile.

În continuarea celor menționate, se impune concluzia că, în situația în care Antonciuc Anatolie a făcut corectări în titlul de autentificare, corectări care corespund informației din registrul bunurilor imobile, denotă lipsa faptei prejudiciabile în acțiunile inculpatului Antonciuc Anatolie" (a se vedea pledoaria avocatului Iuri Frecăuțanu), însă instanța a omis să se expună asupra acestor argumente.

Avocatul relevă că, prin faptul că nu s-a indicat nici un motiv de respingere a probelor invocate de către partea apărării s-a comis o eroare gravă, fapt ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Totodată, constatările primei instanțe necontrazise de instanța de apel, trebuie considerate drept fapte stabilite (hotărârile CEDO în cauza Bîmer S.A. v. Moldova și Grădinar v. Moldova). În speța data, motivarea hotărârii de către instanța de apel este formală și netemeinică și nu are la bază un suport legal sau probator.

Apărarea reiterează prevederile art.321 alin.(2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege. Astfel, reține că careva probe care ar confirma că la data indicării în titlul de autentificare de către Antonciuc Anatolie a sintagmei „corect Grigore", dreptul de proprietate ar fi fost înregistrat după Secrieru Marina nu au fost prezentate. În continuarea celor menționate, se impune concluzia că în situația în care Antonciuc Anatolie a făcut corectări în titlul de autentificare,

corectări care corespund informației din registrul bunurilor imobile, denotă lipsa faptei prejudiciabile în acțiunile inculpatului Antonciuc Anatolie.

În acest sens, apărarea a reținut că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate după Secrieru Grigore a fost înscris la 15.10.2003.

Mai mult decât atât, instanța de apel nu a ținut cont că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.362 Cod penal, se manifestă prin vinovăție intenționată, intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că confecționează, deține, vinde sau folosește documente oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, imprimarele, ștampilele sau sigiliile false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare și dorește săvârșirea acestor acțiuni.

În această potrivit art.17 Cod penal „intenția directă” se caracterizează prin aceea că făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea lui prin săvârșirea acțiunii incriminate. Prin prevederea rezultatului se înțelege reprezentarea urmărilor pe care le produce acțiunea sa. În acțiunile incriminate inculpatului Antonciuc Anatoli, în temeiul alin.(2) art.361 Cod penal, în forma în care au fost incriminate în rechizitoriu, lipsesc elementele componente ale infracțiunii și anume latura subiectivă și latura obiectivă.

Mai mult, apărarea evidențiază că, Antonciuc Anatoli nici nu putea să prevadă rezultatul faptei sale și să urmărească producerea lui, prin săvârșirea acțiunii incriminate. Or, potrivit declarațiilor ultimului, date atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, confirmate de către inculpatul Secrieru Grigore, a menționat că, „după efectuarea corectărilor i-a spus lui Secrieru Grigore să se adreseze în instanța de judecată pentru a legaliza”această corectare”.

9. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul, care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, invocând că din textul recursurilor declarate se evidențiază că recurenții contestă aprecierea probelor, argumente care sunt neîntemeiate.

10. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Lecturând recursurile declarate de către avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului Secrieru Grigore și de către avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului Antonciuc Anatoli, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt bazate pe aceleași temeuri, fiind invocate aceleași argumente, solicitându-se casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei sau menținerea sentinței, astfel că instanța de recurs se va expune asupra lor concomitent.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit reține că, de către avocați au fost indicate în calitate de temeuri pentru recurs prevederile art.427

alin.(1) pct.6), 8), 11), 12), 15), 16) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularii cererilor de recurs invocă, de fapt, dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, precum și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpaților, temeuri de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatelor Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componenței de infracțiune incriminată.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, recurenții critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind condamnarea inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurenți, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate argumentele recurenților că, la adoptarea hotărârii de condamnare instanța de apel s-a bazat în exclusivitate pe probele acuzării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece aceasta reprezintă poziția subiectivă a acestora. Precum rezultă din prevederile art.101 Cod de procedură penală, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că, afirmația recurenților precum că „nu au fost audiați pe viu toți martorii”, într-adevăr este prezentă la caz, însă nu poate să răstoarne decizia instanței de apel, care corect a considerat că sunt suficiente probe examinate în ansamblu și care demonstrează prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

La fel, Colegiul penal lărgit respinge argumentele avocatului Procopciu Angela în numele inculpatului Secrieru Grigore precum că - „...instanța de apel a conchis contradictoriu și nemotivat că, prin hotărârea primăriei nr.13 din 23.03.1993, terenul litigios a fost distribuit lui Secrieru Marina, această hotărâre la dosar nu este”. *Ad contrario*, potrivit copieii deciziei primăriei satului Fălești Noi r-ul Fălești nr.13 din 23.03.1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, în extravilanul comunei Fălești Noi, a fost repartizat pământ lui Secrieru Marina (f.d.80-81, Vol. I).

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurenților, prin care se susține că, instanță de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor semnalate de partea apărării. Nu este indicat asupra căror anume motive invocate instanța nu s-a expus, or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul, constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Pe de altă parte, instanța de recurs relevă că, argumentele recurenților invocate în recurs precum că „nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpaților”, au fost obiect de dispută în cadrul judecării cauzei în apel, asupra cărora instanța s-a expus minuțios și detaliat în decizia contestată, chestiune ce prin sine respinge invocarea temeiului prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Suplimentar, instanța de recurs apreciază drept neîntemeiate argumentele recurenților că, ambii inculpați nu pot să fie coautori, după cum nu au realizat latura obiectivă a infracțiunii. În acest sens, Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanță de apel întemeiat a statuat asupra formei de participatie simplă la comiterea infracțiunii - coautoratul inculpaților, acțiunea infracțională a lui Secrieru Grigore (confeccionarea documentului oficial fals) a fost cea de punere la dispoziție a documentului oficial autentic persoanei publice, care în virtutea legii a fost în drept de a face corectări în titlu, însă după o procedură strict stabilită.

Mai mult, criticele recurenților precum că introducerea dalelor false într-un document oficial nu poate fi calificată drept confeccionare a documentului, contravine doctrinei dreptului penal, or, prin confeccionare, în sensul art.361 Cod penal se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare. La caz, prin faptul, că s-a aplicat pe titlu semnătura și stampila primarului, suprimând cu o liniuță cuvântul „Marina” și indicând „Grigore”, s-a denaturat conținutul real al documentului, înlocuindu-se în mod arbitrar proprietarul terenului litigios.

La acest capitol, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurenți, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi

înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, or, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți, ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, recursurile ordinare urmând a fi respinse, ca inadmisibile.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului Secrieru Grigore și de către avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului Antonciuc Anatoli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, în cauza penală în privința inculpaților *Antonciuc Anatoli xxx* și *Secrieru Grigore xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie